

Când mă întorc la vatră

Aspiranta

O, Doamne, ajuns la vatră mea-napoi
După ce slugă am fost la cei fără de milă,
Cutremutat privesc cum totu-i doar noroi
Și-n cuibul meu e frig, iar viața mi-e umilă.
Din visul cel frumos am doar furie oarbă
Văzând în jur capcane și fiare ascunse-n ele,
Mânia mă îneacă, căci lupu-și râde-n barbă
Și plănuiește-n taină să-mi ia alt rând de piele.

Curg lacrimi în șuvoi și sufletu-mi inundă,
Neputincios tot strig cu disperare-n glas,
Trezește-te române, că brazda se cufundă
Nu sta parcă în transă, clădește-ți alt făgaș!
Tu nu-ți uita strămoșii că vei avea povară
Și grijă mare poartă la munți, păduri, livezi,
Cu tricolor-n mâini păzește această țară,
Că de-ai să fii vasal și spiritul ți-l pierzi.

Închină-te și poartă cu cinste a ta cruce,
Ascultă ruga-n munți rostită de asceți,
Fii solidar și luptă când țara-i la răscruce
Nu o lăsa lui Iuda si-a corbilor șireți.
Ia seama cum pământul se zbuciumă-ntristat,
Iar cerul lăcrimează văzând numai durere,
Ridică-te din neguri, nu te lăsa-njugat,
Ci fă ținutul ăsta în tine să mai spere!